

Sygnatura akt: XI GC 520/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: apl. adw. Grzegorz Lipiński

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2019 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **G. S.**

przeciwko **B. C. (1)**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9.225 (dziewięć tysięcy dwieście dwadzieścia pięć) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot i dat:

- 4.243,50 złotych od dnia 11 października 2014 roku do dnia zapłaty;

- 4.981,50 złotych 30 października 2014 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.067 (dwa tysiące sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI GC 520/18

Sprawa rozpoznana w postępowaniu uproszczonym

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 stycznia 2018 roku powód G. S. wniósł o zapłatę kwoty 9.255 złotych z odpowiednimi odsetkami od B. C. (1). Zażądał również zapłaty kosztów procesu od pozwanej na jego rzecz.

W uzasadnieniu pisma wskazano, że pozwana zawarła z (...) K. umowę „Odrestaurowanie parku w W.”. Powód zawarł umowę z pozwaną, świadczył usługi alpinistyczne w ramach opisanej umowy. Zespół alpinistów pracował przez kilka dni. Pozwana nie uiściła wynagrodzenia za pracę alpinistów oraz za wynajęcie podnośników. Pozwana nie kwestionowała czasu pracy a jedynie jej jakość. W zakresie wynajęcia podnośnika koszowego zapadł wyrok zasądający na rzecz powoda od pozwanej (XI GC 1043/15).

W sprawie zapadł nakaz zapłaty (karta 21).

Pozwana złożyła niepodpisany sprzeciw (karta 25) od nakazy zapłaty. Wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu od powoda na jej rzecz. Pozwana wskazała, że kwestionuje ilość godzin przepracowanych przez alpinistów oraz jakość ich prac. Wskazała, że na skutek wadliwie wykonanej pracy przez powoda poniosła szkodę w wysokości 10.000 złotych. Wskazała, że podnosi zarzut potrącenia.

W toku postępowania strony nie zmieniły swoich stanowisk w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. C. (1) zawarła z (...) K. umowę której przedmiotem było odrestaurowanie P. w W.. W związku z wadliwym wykonaniem umowy B. C. (1) została obciążona karą umowną, gmina odstąpiła również od umowy z winy wykonawcy. Wykonawca prowadził prace wadliwie, niezgodnie z projektem i sztuką budowlaną. B. C. (1) korzystała z szeregu podwykonawców realizując kontrakt, nie zgłaszała ich gminie. Miała z podwykonawcami zatargi z uwagi na fakt, że nie płaciła im wynagrodzeń. W trakcie prac B. C. (1) doprowadziła do dewastacji znacznej części parku objętego umową.

Dowód:

- dokumenty, karta 34-41;
- zeznania świadka T. C., karta 111 – 112;
- zeznania świadka B. C. (2), karta 151;
- zeznania świadka P. S., karta 152;
- nota obciążeniowa, karta 42;

W celu zrealizowania wyżej opisanej umowy B. C. (1) nawiązała współpracę z G. S.. Umowa stron dotyczyła wynajęcie podnośnika koszowego, w którym pracowali pracownicy B. C. (1). Ponadto umowa stron dotyczyła pracy dwóch alpinistów będących pracownikami G. S.. Dokonywali oni przycięcia gałęzi drzew w miejscach niedostępnych z podnośnika koszowego. Zawarcie umowy nastąpiło przez wiadomości e-mail w dniu 9 września 2014 roku. Strony umowy ustaliły stawkę 100 złotych netto za roboczogodzinę pracy dwóch alpinistów, jak również zwrot kosztów dojazdu w wymiarze po dwie roboczogodziny dwóch alpinistów w dniu przyjazdu i w dniu wyjazdu, oraz koszty paliwa.

Alpiniści realizowali zleczone im zadanie w dniach 10, 11, 12, 13, 22, 24, - 26 września 2014 roku. Wymienieni pracownicy pracowali łącznie 9 dni.

Alpiniści wykonywali prace pod nadzorem i pod kierownictwem K. K.. W trakcie wykonywania prac przez alpinistów nie zgłaszano uwag co do jakości ich prac.

G. S. wystawił dwie faktury za te prace, pierwsza dotyczyła pracy w dniach od 10 do 13 września 2014 roku i obejmowała 28 godzin pracy dwóch alpinistów, 4 godziny dojazdu oraz koszt zużytego paliwa w kwocie 307,50 złotych. Termin zapłaty faktury upłynął z końcem dnia 10 października 2014 roku. Druga faktura ((...)) dotyczyła pracy w dniach od 22 do 26 września 2014 roku i objęła 34 godziny pracy dwóch alpinistów, 4 godziny dojazdu oraz koszt zużytego paliwa w kwocie 307,50 złotych. Termin jej zapłaty upłynął z końcem dnia 29 października 2014 roku.

Dowód:

- faktury, karta 8 – 9 z dowodem nadania, karta 10;
- raporty pracy, karta 11-12;
- rozpiska godzin, karta 13;
- wiadomości e-mail, karta 31-33;
- wiadomość e-mail, kart 14;
- zeznania świadka P. U., karta 88-89;

- zeznania świadka T. C., karta 111 – 112;
- zeznania świadka P. S., karta 152;
- zeznania powoda G. S., karta 166 – 167;

W dniu 3 października 2014 roku B. C. (1) odesłała G. S. drugą z opisanych faktur. Nie uiściła zapłaty za pracę podnośnika, oraz za pracę alpinistów. G. S. wzywał kontrahenta do zapłaty, który nie kwestionował ilości przepracowanych godzin a jedynie jakość pracy alpinistów.

Dowód:

- wezwanie, kart 16 z dowodem nadania, karta 17;
- wiadomości e-mail, karta 31-33;

Między stronami toczyło się postępowanie w przedmiocie zawezwania do próby ugodowej.

Dowód:

- wniosek, karta 18 -19;
- protokół posiedzenia, karta 20

Strony prowadziły korespondencję e-mail. W toku wymienianej korespondencji e – mail T. C. (mąż B. C. (1)) wskazał w wiadomości z dnia 6 października 2014 roku, że nie neguje czasu pracy alpinistów.

Dowód:

- korespondencja, karta 31 – 33;
- e-mail, karta 52;

W zakresie kosztów wynajęcia podnośnika kosztowego toczyło się postępowanie przed Sądem Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie pod sygnaturą XI GC 1043/15. Zasądzona została cała należność objęta pozwem, wyrok jest prawomocny, G. S. wyegzekwował od B. C. (1) należność objętą wyrokiem.

Niesporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne w całości.

W sprawie nie było sporne, że strony łączyła umowa wynajęcia podnośnika kosztowego i wynajęcia dwóch alpinistów do wycinki posuszu na drzewach. W zakresie kosztów wynajęcia podnośnika kosztowego toczyło się postępowanie przed Sądem Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie pod sygnaturą XI GC 1043/15. Zasądzona została cała należność objęta pozwem, wyrok jest prawomocny, G. S. wyegzekwował od B. C. (1) należność objętą wyrokiem.

Umowa w zakresie „wynajęcia alpinistów” stanowiła umowę o świadczenie usług. Roszczenie powoda opiera się zatem o treść art. 750 w zw. z art. 734 i 735 k.c. Pierwszy z przepisów stanowi, że do umowy o świadczenie usług nie uregulowanych innymi przepisami stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie z art. 734 § 1 przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się dokonać określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, a art. 735 § 1 k.c. przewiduje zasadę odpłatności zlecenia. Powód domagał się zasądzenia wynagrodzenia za wykonane przez siebie usługi.

Warto zauważyć, że już od początku pozwana sygnalizowała pracę pod nadzorem osób upoważnionych (e-mail karta 14). Alpinisci, jak świadek U., o ile skończyli odpowiednie kursy arborystyczne, to pracowali i mieli pracować pod kierownictwem osób upoważnionych ze strony B. C. (1). Pracownicy ci zajmowali się drzewami, do których dostępu nie było z podnośnika koszowego. Drzewa te były odpowiednio zaznaczone. O ile świadek U. wskazywał, że do jakości prac przez niego wykonywanych nie było uwag, to odmienne zeznania złożył T. C.. Zeznaniami ostatniego z wymienionych świadków sąd nie dał wiary. Warto zauważyć, że zeznania te rozbieżne były z wiadomościami wysłanymi przez T. C., który z jednej strony (karta 31 wiadomość e-mail) wskazywał, że nie kwestionuje ilości przepracowanych przez powoda godzin, z drugiej kwestionował tę liczbę. Ponadto świadek ten jest zainteresowany korzystnym dla pozwanej rozstrzygnięciem postępowania, będąc jej mężem. Odnosząc się jednak do udziału i sposobu działania T. C. w spornym przedsięwzięciu należy przywołać zeznania świadka P. S. (karta 152). Był on inspektorem budowy podczas spornej inwestycji. Świadek zeznał, a pozwana nie kwestionowała tych zeznań, że „Pan C. bardzo pilnował tego aby podwykonawcy nie kontaktowali się z nadzorem, Pan C. był pretensjonalny, lekceważył zalecenia inspektorów nadzoru, inwestora, każdego z kim miał kontakt”. Dalej świadek zeznał, że Pan C. usiłował wymusić odbiór części prac w parku. Pan C. doprowadził do dewastacji części parku.

Co do jakości prac inspektor S. zeznał, że prace związane z zielenią były wykonywane prawidłowo, stan zaawansowania w zakresie zieleni był znaczący.

Powyższe zeznania obrazują nie tylko sposób działania przedsiębiorstwa pozwanej ale również wskazują, że zniszczenia parku nie dotyczą zieleni a prace związane z zielenią, wbrew twierdzeniom pozwanej, wykonywano właściwie. Warto przy tym zauważyć, że strony rozliczały się godzinowo a zatem nie za efekt prac ale za ilość godzin wypracowanych przez alpinistów.

Co do ilości godzin, wynikają one z zestawień i faktur (karta 8-13) o ile w istocie jeden z dokumentów nie został podpisany przez K. K., to jednak nie może zejść z pola widzenia fakt, że w przedmiocie ilości godzin wypowiedział się już reprezentant powódki T. C.. Stwierdził on wyraźnie w wiadomości e-mail (karta 31), że nie neguje ilości godzin wypracowanych przez alpinistów. Stąd przyjąć należało, że sporne faktury obejmują faktycznie przepracowane przez dwoje alpinistów godziny pracy a także koszt dojazdu i godziny przeznaczony na dojazd.

Co do jakości pracy, sąd dał wiarę Świadcowi U., świadkowi S., który wskazał na dobrą jakość prac w zakresie zieleni. Pozwana zgłaszała dowód z opinii dendrologa, nie uściśla jednak zaliczki na poczet tej opinii, stąd oddalono ten wniosek. Brak było podstaw aby ustalając wadliwość prac powoda, opierać się wyłącznie na zeznaniach świadka T. C., skoro nie były one konsekwentne a w zakresie wadliwości prac – nie były konkretne. Mimo wskazania w wiadomości e-mail (karta 31), że B. C. (1) załączył fotografie wadliwie wykonanej przycinki drzew, nie złożono takich fotografii, stąd brak było podstawy aby uznać, że prace wykonano wadliwie.

Należy mieć na uwadze, że samo twierdzenie strony pozwanej nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być – zgodnie z dyspozycją art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c. – udowodnione przez stronę, która to twierdzenie zgłasza. Pozwana powinna zatem wykazać z jakich względów i w jakim zakresie kwestionuje zasadność powództwa, to jest wykazać fakt wadliwego wykonania umowy przez stronę pozwaną, czego nie uczyniła.

Co do kar umownych jakimi obciążono pozwaną (pismo karta 42) to nie jest wiadome czy jakkolwiek część karty dotyczyła pielęgnacji zieleni, z zeznań świadka S. wynika natomiast, że nie dotyczyła.

Pozwana w piśmie procesowym (sprzeciwie) powołała się na potrącenie, choć wcześniej nie złożyła materialnoprawnego oświadczenia o potrąceniu należności.

Zgodnie z art. 498 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być

dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Potrącenia dokonywa się przez oświadczenie złożone drugiej stronie. Oświadczenie ma moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe (art. 499 k.c.).

Gdyby nawet uznać fakt skutecznego złożenia oświadczenia o potrąceniu w sprzecznie, brak jest podstaw do ustalenia i przyjęcia, czy przedstawiona do potrącenia kwota 10.000 złotych znajduje jakiegokolwiek odzwierciedlenie w kosztach poniesionych przez pozwaną na skutek wadliwego wykonania przycinki posuszu drzew.

Stąd orzeczono jak w wyroku. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. mając na uwadze wymagalność obu faktur.

W zakresie kosztów procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Powód wygrał sprawę w całości a na poniesione przez niego koszty składa się opłata od pozwu 250 złotych oraz wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika 1.800 złotych powiększone o opłatę od pełnomocnictwa 17 złotych.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)